

основною причиною невдач є відсутність або слабка пропрацьованість методології використання інформаційної технології.

Сучасні інформаційні технології міцно увійшли в наше життя. Інформаційні технології відкрили нові можливості для роботи і відпочинку, дозволили багато в чому полегшити працю людини.

Сучасне суспільство навряд чи можна уявити без інформаційних технологій. Перспективи розвитку обчислювальної техніки сьогодні складно уявити навіть фахівцям. Проте, ясно, що в майбутньому нас чекає щось грандіозне. І якщо темпи розвитку інформаційних технологій не скоротяться (а в цьому немає ніяких сумнівів), то це відбудеться дуже скоро.

Отже, з розвитком сучасних інформаційних технологій зростає прозорість світу, швидкість і обсяги передачі інформації між елементами світової системи, з'являється ще один інтегруючий світової фактор, а для документознавця як представника служби документаційного забезпечення управління швидкість і простота роботи з інформацією, а надалі і з документацією є головним чинником розвитку та процвітання ділових процесів на підприємстві чи в організації.

Джерела та література

1. Бездрабко В. В. Документознавство в Україні: інституціоналізація та сучасний розвиток / В. В. Бездрабко. – К. : Четверта хвиля, 2009. – 720 с.
2. Максимович Г. Ю. Автоматизація інформаційного забезпечення управління / Г. Максимович, В. Берестова // Секретарська справа. – 2003. – № 11. – С. 25-27.
3. Черкасова Ю.М. Информационные технологии управления: учеб. пособие / Под ред. Ю.М. Черкасова. – М. : ИНФРА-М, 2001. – 216 с.

**Світлана Литвинська, Вікторія Герасімова
м. Київ**

РОЛЬ ЕЛЕКТРОННОЇ КОМУНІКАЦІЇ В РОЗВИТКУ ІНФОРМАЦІЙНОГО СУСПІЛЬСТВА

Сучасний інформаційно насичений світ вимагає від суспільства швидкого передавання інформації і характеризується стрімким розвитком комунікаційних технологій та підвищенням ролі електронної комунікації в усіх сферах життєдіяльності людини.

Дану проблему досліджували такі науковці, як Л. Городенко, М. Кастельс, М. Коноплянникова, Н. Моїсеєва, та С. В. Михайлович, М. Побережна та інші. В працях цих науковців нові інформаційні технології розглядаються як один із найважливіших засобів орієнтації людей в суспільстві.

Мета – узагальнення знань про роль електронної комунікації у розвитку інформаційного суспільства на сучасному етапі.

Як стверджує М. Кастельс, поява електронної комунікації ознаменувала чергову комунікативну революцію, яка призвела до виникнення електронної, аудіовізуальної епохи соціальних комунікацій. Електронній комунікації відводилася роль відновлення балансу між розумом

і почуттями людей, втраченими протягом історії людства, зміною засобів відтворення навколишнього світу [2, с. 158–162].

Електронна комунікація – це процес передачі інформації, який здійснюється за допомогою комп'ютерних мереж, телекомунікації, мережі Інтернет та засобів мультимедіа [3, с. 174–180]. Такий вид комунікації дає можливість отримати необхідну інформацію, допомагає спілкуванню в онлайн-режимі, також є важливим кроком до нового рівня спілкування.

Основою для сучасних електронних комунікацій стали персональні комп'ютери, телекомунікаційні системи, мобільний зв'язок та Інтернет, умовою функціонування яких є цифрові технології перетворення інформації. Використання новітніх інформаційних технологій, зробили передавання інформації більш дешевшим й швидшим, набуло глобального значення. Глобалізація комунікаційної сфери суспільства, зокрема поява мережі, змінила традиційні форми комунікативного предмета в середовищі масових комунікацій.

Використання організаціями, установами, підприємствами електронних засобів комунікації зумовлені потребою розвитку комунікаційних зв'язків. Сучасні науковці до каналів електронної комунікації відносять інформаційну систему, веб-сайт, віртуальну рекламу та рекламу на телебаченні, канали передавання внутрішньокорпоративної інформації та канали дистанційного зв'язку. Усе це створює можливості здійснення комунікації на основі мережевих технологій кожним, без обмеження в часі та просторі. Дуже важливим для підприємства є використання електронної комунікації, і чим більше каналів комунікації використовує підприємство, тим ефективнішою є його діяльність.

Нині інтернет-комунікації охоплюють усі сфери суспільного життя. Всесвітня комп'ютерна мережа переформатувала фундаментальні підвалини соціального буття. Новітні комунікаційні технології Інтернету (електронна пошта, скайп, чати, форуми, відео-конференції, хмарні технології та соціальні мережі), використовуються для взаємозв'язків широкого суспільного загалу, а також, для впливу на індивідів чи взаємодії з ними [1, с. 25].

На сьогоднішній день інноваційний розвиток національних електронних комунікацій в Україні стримується низкою факторів: низьким рівнем державного фінансування інноваційного розвитку та недостатністю власних коштів телекомунікаційних підприємств; відсутністю науково-методологічної бази формування інноваційної системи сфери телекомунікацій; відсутністю мотивації вітчизняних підприємств до впровадження науково-дослідних і дослідно-конструкторських робіт; низьким рівнем оновлення основних виробничих фондів телекомунікаційної сфери. Становлення в Україні інформаційного суспільства неможливе без широкого використання в усіх сферах суспільного життя нових інформаційних технологій, підвищення ролі інформаційних ресурсів у формі електронних даних, динамічного розвитку глобальної комп'ютерної мережі Інтернет та доступу до неї широкого кола користувачів.

Революційними для формування електронного комунікаційного середовища стали створення глобальної мережі Інтернет, електронної пошти,

інформаційної системи, а також різних сервісів: дискусійних груп, списків розсилки, телеконференцій, електронних форумів. Усе це створило сприятливі умови для здійснення комунікацій на основі мережевих технологій без обмеження в часі та просторі.

Отже, роль електронних комунікацій полягає у створенні зручних умов для офіційного спілкування між організаціями, установами та підприємствами, що значно покращують їхню діяльність. Проте існує низка факторів, що стримують розвиток електронних комунікацій. Ці проблеми необхідно вирішувати на державному рівні, використовуючи міжнародний досвід та досягнення українських науковців.

Джерела та література

1. Городенко Л. М. Мережева комунікація: проблеми філософії сприйняття / Л. М. Городенко // Світ соціальних комунікацій. – 2011. – № 3. – С. 24–29.

2. Кастельс М. Галактика Інтернет: размышления об Интернете, бизнесе и обществе / М. Кастельс: пер. с англ. А. Матвеева; под ред. В. Харитоновна. – Екатеринбург : У-Фактория, 2004. – С. 158–162.

3. Побережна М. П. Електронні канали комунікації: функції, переваги, недоліки / М. П. Побережна // Наукові праці НУХТ. – К. : НУХТ, 2012. – № 43. – С. 174–180.

Андрій Нарядько
м. Полтава

ЕЛЕКТРОННИЙ ДОКУМЕНТ У СИСТЕМІ ЕЛЕКТРОННОГО УРЯДУВАННЯ

В основу інформаційно-аналітичного забезпечення роботи будь-якої організації покладено опрацювання документів, які підлягають створенню, фіксуванню та обліку в певній формі. Усе більше значення у системі документообігу займають електронні документи.

Відповідно до Закону України «Про електронні документи та електронний документообіг» електронний документ – це документ, інформація в якому зафіксована у вигляді електронних даних, включаючи обов'язкові реквізити документа, склад та порядок розміщення яких визначається законодавством. Відповідно до ст. 6 зазначеного Закону України обов'язковим реквізитом електронного документу є електронний підпис, який використовується для ідентифікації автора та/або підписувача іншими суб'єктами електронного документообігу і дає змогу підтвердити його цілісність [1].

Електронні документи дають змогу не тільки застосовувати їх нарівні із документами на папері, а й отримати якісно нові можливості їх опрацювання. Головною з них є суттєве підвищення оперативності документообігу в діяльності суб'єктів, а також можливість укладання угод та інших правочинів з використанням інформаційних технологій через загальнодоступні телекомунікаційні канали, тобто дистанційно.

Одним із пріоритетів України є розвиток інформаційного суспільства та його важливою складовою – електронним урядуванням, впровадження